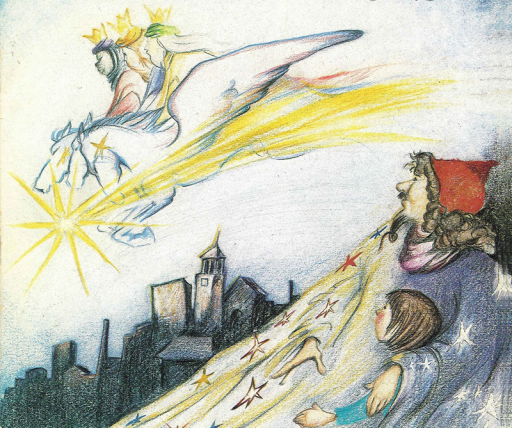

nit de reis

©Ajuntament de Cornellà de Llobregat
© Il·lustració: MARIA PUIG

Imprès a Cornellà de Llobregat
(Baix Llobregat) — Catalunya-1984

Fotocomposició: Quadralí, 377 97 03
Impressió i enquadernació:
ALFADIR T.G., S.A.

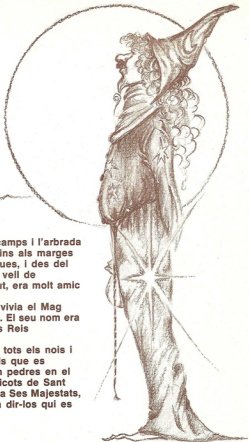
Marquès de Cornellà, 21-23 — Cornellà (Barcelona)

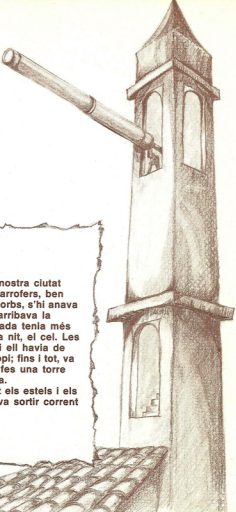
D.L.: B-41474-84

A Cornellà, quan encara els camps i l'arbrada s'estenien des del pont del riu fins als marges dels horts de garrofers d'Esplugues, i des del bosc de Can Corbs fins al camí vell de l'Hospitalet, un home, desconegut, era molt amic dels Reis Mags de l'Orient.

Quan Cornellà era un poble, vivia el Mag més savi de tot el Baix Llobregat. El seu nom era Maginet i era qui feia arribar els Reis puntualment cada any.

Sabeu?, en Maginet coneixia tots els nois i noies de la nostra ciutat, tant els que es portaven bé com els que tiraven pedres en el bosc de Can Corbs contra els xicots de Sant Joan Despi. Les cartes dirigides a Ses Majestats, ell les llegia abans, però mai va dir-los qui es portava malament.

Van passar molts anys. A la nostra ciutat cada vegada quedaven menys garrofers, ben pocs pagesos i, al bosc de Can Corbs, s'hi anava a berenar de tant en tant quan arribava la primavera. En Maginet cada vegada tenia més dificultats per observar, durant la nit, el cel. Les cases cada cop eren més altes i ell havia de pujar més i més alt el seu telescopi; fins i tot, va haver de demanar al fuster que fes una torre enlairada sobre la masia on vivia.

Una nit, observant atentament els estels i els planetes, va arrufar les celles i va sortir corrent cap a la casa del fuster.

Malgrat que el Sr. Ramon, així es deia el fuster, feia hores que dormia, va rebre en Maginet i se'l va escoltar amb molta atenció. «He tingut una gran idea, Sr. Ramon. Cal que construeixi sis carrosses per a rebre els Reis d'Orient. D'aquesta manera, tots els nois i noies podran veure Ses Magestats tot desfilant per la nostra ciutat.»

I així va ser. El Sr. Ramon, quan ja s'acostava el Nadal, va començar a treballar de valent sota les ordres d'en Maginet, tot preparant la cavalcada.

En Maginet, però, no es deixava veure per ningú. I la gent no sabia perquè.

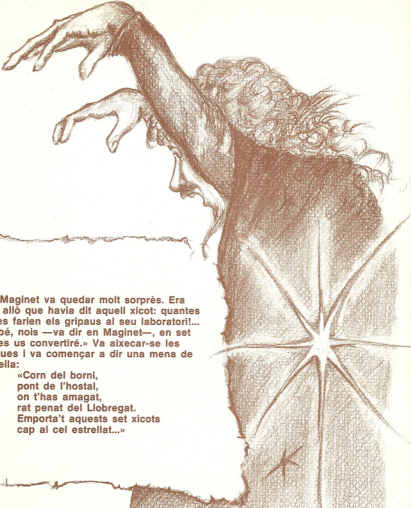
Els nois i noies tampoc no l'havien vist mai, però tots imaginaven un senyor de cabells blancs, amb un vestit ple d'estels platejats i unes mans molt llargues d'on sortia tota la seva màgia.

Amb l'hivern, un d'aquells amb fred de veritat, en Maginet va ser descobert per un grup de xicots en el seu laboratori secret, des d'on observava estrelles i planetes per saber on arribarien els Reis. En Maginet, molt enfadat, es va posar vermell com un tomàquet i va començar a caminar, mans al cap, tot pensant quin càstig els posaria: «... els convertiré en ànecs; no, no, en ases; tampoc, tampoc ... Ja està! Els convertiré en gripaus.» Els nois no sabien què fer: en Maginet els havia fet molta por. Però tot seguit, el més eixerit, en Jordi, va dir al Mag: «Sr. Maginet, Vostè és un Mag molt entès i molt savi. Què fariem tots nosaltres si fóssim uns gripaus? Saltariem per damunt dels seus plànols i dels seus llibres, fent gruac-gruac, cada nit. Miri, li proposem que ens converteixi en set estrelles.»

En Maginet va quedar molt sorprès. Era veritat allò que havia dit aquell xicot: quantes maleses farien els gripaus al seu laboratori!... «Molt bé, nois —va dir en Maginet—, en set estrelles us convertiré.» Va aixecar-se les mànegues i va començar a dir una mena de cantarella:

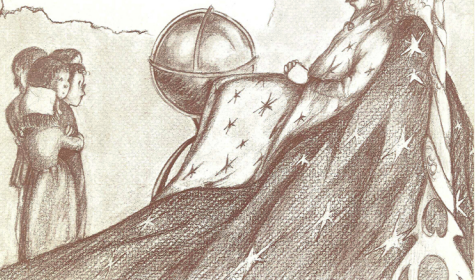
«Corn del borni,
pont de l'hostal,
on t'has amagat,
rat penat del Llobregat.
Emporta't aquests set xicots
cap al cel estrellat...»

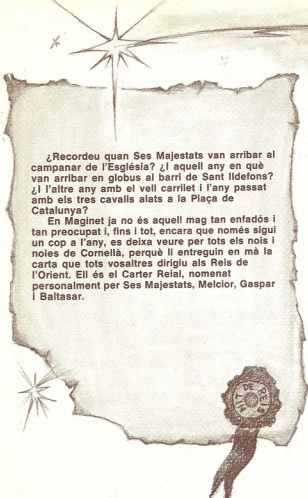

De cop i volta varen trucar a la porta. En Maginet, tot marejat per l'esforç màgic, va anar a obrir. Era el Sr. Ramon que venia a dir-li que ja estava tot preparat per a l'arribada dels Reis. En Maginet li va explicar a cau d'orella tot el que havia passat. El fuster se'ls va mirar un per un, amb els ulls de color de mar. Finalment, el Sr. Ramon es va emportar en Maginet a un racó del laboratori i van començar a parlar molt fluixet.

Quan ja es feia fosc, el Mag, tot cerimoniós i no tan enfadat, es va posar el seu barret i va seure a la seva butaca, tot dient-los que ja tenia la solució. Haurieu d'haver vist la cara que van posar tots ells. En Maginet els va dir: «Xicots, el Sr. Ramon m'ha ben aconsellat. A partir d'aquest any haureu d'ajudar-lo a preparar l'arribada dels Reis d'Orient. Ell tot sol té molta feina i la nostra ciutat, Cornellà, cada vegada és més gran.»

I així va ser com, d'ençà d'aquell any, el Sr. Ramon ja no va estar sol. Ell, amb aquells marrecs entremaliats, va començar a fer coses i més coses per poder rebre cada any els Reis.

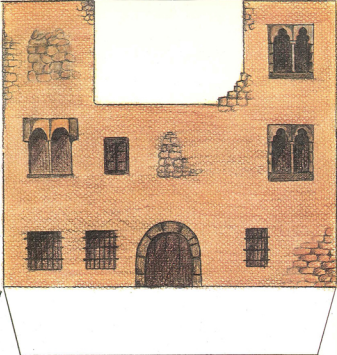

¿Recordeu quan Ses Majestats van arribar al campanar de l'Església? ¿I aquell any en què van arribar en globus al barri de Sant Ildefons? ¿I l'altre any amb el vell carrilet i l'any passat amb els tres cavalls alats a la Plaça de Catalunya?

En Maginet ja no és aquell mag tan enfadós i tan preocupat i, fins i tot, encara que només sigui un cop a l'any, es deixa veure per tots els nois i noies de Cornellà, perquè li entreguin en mà la carta que tots vosaltres dirigiu als Reis de l'Orient. Ell és el Carter Reial, nomenat personalment per Ses Majestats, Melcior, Gaspar i Baltasar.

**Ajuntament
de Cornellà**
de Llobregat

**Direcció General de
Política Lingüística de la
Generalitat de Catalunya**

CAJA DE AHORROS DE CATALUÑA
LA CAIXA DE PENSIONS DE BARCELONA